

**Απόσπασμα από τὸν Βίο
τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Γλυκερίου
τοῦ Ὁμολογητοῦ ἐν Ρουμανία
ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ Αὐτοῦ († 15/28.6.1985)**

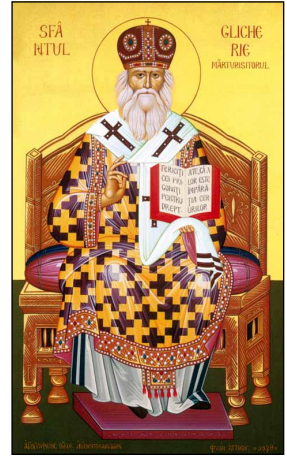
Νέα φάσις μαρτυρικῶν Ἀγῶνων*

ΣΤΗΝ Ἐορτῇ τῆς Ἁγίας Τριάδος τοῦ ἔτους 1935, ὁ Ἅγιος Γλυκέριος, ἀκόμη Ἱερομόναχος τότε, ἐώρταζε τὴν μεγάλη αὐτὴ ἡμέρα στὸ Ντρασένι, ὅπου ἔλαβε τηλεγράφημα ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὅρος περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ἑλλάδος, μετὰ τὴν γενομένη τότε προσχώρησι στὴν Γνησία Ὁρθοδοξία τῶν τριῶν Ἀρχιερέων Δημητριάδος Γερμανοῦ, Ζακύνθου Χρυσσοστόμου καὶ πρώην Φλωρίνης Χρυσσοστόμου. Οἱ ἐλπίδες γιὰ θετικὴ ἐπίδρασι τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ διαβήματος καὶ γιὰ τοὺς Γνησίους Ὁρθόδοξους στὴν Ρουμανία ὅπως ἴσως φτερούγισαν στὴν ψυχὴ τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱερομονάχου, ὁ ὁποῖος ἄρχισε νὰ σκέπτεται σοβαρὰ τὸ ἐνδεχόμενον νέας μεταβάσεώς του στὴν Ἑλλάδα, γιὰ γνωριμία τῆς καταστάσεως ἐκ τοῦ συνεγγυς.

* * *

Ἐντὸς ἐκείνου τοῦ ἔτους, ὁ Ἀγῶνας συνεχίσθηκε μὲ ἀμείωτη ἔντασι. Εἶναι πάντως χαρακτηριστικόν, ὅτι ὁ π. Γλυκέριος δὲν ἐνεφορεῖτο ἀπὸ «ζῆλον οὐ κατ' ἐπίγνωσιν», δὲν τὸν κατελάμβανε ζῆλος πικρός, ἀλλὰ παρὰ τοὺς διωγμούς, τοὺς ὁποῖους ὑφίστατο ἀπὸ τοὺς Καινοτόμους τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, στὴν ψυχὴ του ἀνθίζε ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ πρὸς τὸν πλησίον, ἀκόμη δὲ καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἐχθρούς καὶ διώκτας τῆς Εὐσεβείας. Τὸ ἐν συνεχείᾳ παρατιθέμενον περιστατικὸν δεικνύει τὴν ἀνεξικακίαν τοῦ Ἁγίου καὶ τὴν σοφὴν εὐαγγελικὴν ποιμαντικὴν του:

Κάποτε, μετέβη στὴν Μοῖσα γιὰ νὰ εὐλογήσῃ ἓνα Παρεκκλήσιο. Τὴν νύκτα, ὁ ἱερέας τοῦ Νέου Ἡμερολογίου ἀπὸ ἓνα διπλανὸ χωριό, συγκέντρωσε μία ὁμάδα ἰδικῶν τοῦ ἀνθρώπων καὶ ἐπέδραμαν γιὰ νὰ «τιμωρήσουν» τοὺς ἀφιχθέντας «Παλαιοημερολογίτας ταραχοποιούς», οἱ ὁποῖοι ἐνεφανίσθησαν στὴν περιοχὴ τους γιὰ νὰ «διασαλεύσουν» τὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν τους. Ὁ Ἅγιος πρὸ τοῦ κινδύνου προκλήσεως αἱματοχυσίας, ἔδωσε ἐντολὴν ὅσοι

ἦσαν μαζί του νὰ σπεύσουν νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὴν περιοχὴ, δίδων οὕτω «τόπον τῆ ὀργῆ». Ὅμως, ἓνας ἀπὸ τοὺς πιστοὺς τοῦ Πατρίου συνελήφθη ἀπὸ τοὺς Νεοημερολογίτας καὶ κακοποιήθηκε βάνανυσα στὰ χέρια τῶν Καινοτόμων...

Τὴν ἐπομένη ἡμέρα, ἓνας θερμόαιμος πιστὸς τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου συγκέντρωσε ἀπὸ τὰ πέριξ καὶ ἄλλους, γιὰ νὰ ὑπάγουν καὶ νὰ «τιμωρήσουν» καταλλήλως τὸν ὑποκινητὴ τῆς διώξεώς τους ἱερέα τοῦ Νέου Ἡμερολογίου. Πράγματι, κατῶρθωσε νὰ συγκεντρώσῃ ἀρκετοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ξεκίνησαν ἀποφασιστικὰ ἐπὶ τὸ ἔργον!...

Μόλις ὅμως πληροφορήθηκε περὶ τούτου ὁ Ἅγιος, ἔσπευσε δραμαίως γιὰ νὰ τοὺς προλάβῃ καὶ γιὰ νὰ τοὺς σταματήσῃ ἐν ὀνόματι τῆς Εἰρήνης τοῦ Χριστοῦ. Ὄταν τοὺς συνάντησε, τοὺς ἐξώρκιζε νὰ μὴ τολμήσουν νὰ προβοῦν σὲ ἔργο ἐκδικήσεως, τονίζοντάς τους ὅτι τὸ κακὸ δὲν νικᾶται μὲ τὸ κακὸ καὶ ὅτι ὀφείλουν νὰ παρέχουν σὲ ὅλους ἓνα γνήσιο Χριστιανικὸ παράδειγμα εἰρηνικῶν καὶ θεοφοβουμένων ἀνθρώπων. Οἱ γλυκεῖς λόγοι τοῦ πρᾶου καὶ ταπεινοῦ Ἀγωνιστοῦ π. Γλυκερίου, ἐπέδρασαν βαθεῖα στὶς ψυχὰς τῶν ἀνωρίμων ἐκείνων πιστῶν, οἱ ὁποῖοι μετεστράφησαν, ἐζήτησαν συγχώρησι καὶ ματαίωσαν τὸν μὴ χριστιανικὸ σκοπὸ τους.

* * *

Ὅπως προαναφέραμε, ὁ π. Γλυκέριος ἔφερε τραῦμα στὸ πόδι του διαρκές, ἀπὸ τὸ ἐπεισόδιο τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1932 στὸ Ραντασένι, τὸ ὁποῖο κάποτε τοῦ προξενοῦσε ἀφόρητους πόνους. Ὅμως, ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ τὸν ἐνεδυνάμωνε παρηγορητικῶς καὶ θαυμαστῶς, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐπιτελῇ τὰ ἄκρως ἀναγκαῖα καθήκοντά του. Κάποιες φορὲς ὁ πόνος στὸ πόδι του ἀνακουφιζόταν κατὰ τὴν διάρκειά τελέσεως τῶν Θεῶν Μυστηρίων.

Στὴν Ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς τῆς νέας τῆς Ἐπιβατινῆς (14 Ἰ), δευτέρα ἑορτὴ τοῦ Ναοῦ στὸ Ραντασένι, ὁ Ἅγιος τελοῦσε τὸν Μέγα Ἑσπερινὸ τῆς παραμονῆς καὶ αἰσθάνθηκε δριμῦ πόνου στὸ τραῦμα του, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἐξέλθῃ μὲ τὴν Εἰκόνα τῆς Ἁγίας κατὰ τὴν διάρκειά τῆς Λιτῆς. Τότε, προσέπεσε μὲ δάκρυα καὶ παρεκάλεσε θερμὰ τὴν Ἁγία νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ἐπιτελέσῃ τὰ πρέποντα καὶ ἀμέσως ὁ πόνος του θαυματουργικὰ ἔπαυσε! Ἔτσι, μπόρεσε νὰ τελέσῃ πανηγυρικὰ καὶ τὴν Θ. Λειτουργία τῆς ἐπομένης, πρὸς τιμὴν τῆς μεγάλης θαυματουργοῦ Ἁγίας καὶ προστάτιδος τῆς Μολδαβίας.

Άλλοτε, παρέμενε κλινήρης, έντελῶς αδύναμος νά πατήση τὸ τραυματισμένο πόδι του. Στὴν κατάστασί του ἐκείνη, ἤλθε ἕνας ἄνδρας καὶ τοῦ ἐμήνυσε νά σπεύσῃ ἐπειγόντως νά κοινωνήσῃ μίᾳ γυναίκα περασμένης ἡλικίας, ἡ ὁποία ἦταν ἐτοιμοθάνατη. Ὁ Ἅγιος προσπάθησε νά σηκωθῆ, ἀλλὰ ἦταν ὀλοφάνερο ὅτι δὲν ἠδύνατο νά πατήσῃ τὸ προβληματικὸ πόδι του. Ἔτσι, ὁ ἀπεσταλμένος ἔφυγε. Ὅμως, ἐπέστρεψε σὲ λίγο καὶ πάλι καὶ ἀνήγγειλε ὅτι ἡ γυναίκα χειροτέρευσε καὶ ἐπρόκειτο νά ἀποβιώσῃ ἐντὸς ὀλίγου! Ἐν τούτοις, καὶ πάλι ὁ Ἅγιος, παρὰ τὴν προσπάθειά του, ἦταν αδύνατον νά πατήσῃ τὸ πονεμένο πόδι του.

Ὅταν ἔμεινε μόνος, ἐβασανίζετο ἀπὸ τὸ δίλημμα περὶ τοῦ τί θὰ ἔπρεπε νά πράξῃ, ὥστε ἡ γυναίκα νά μὴ πέθαινε χωρὶς τὴν Θ. Κοινωνία. Τότε, προσπάθησε νά ἀνασηκωθῆ καὶ πάλι καί, ὡ τῶν θαυμασίων Σου Χριστὲ Βασιλεῦ! -ὁ πόνος ἔπαυσε! Μετέβη γρήγορα στὸν Ναό, ἐτοίμασε τὰ χρειώδη καὶ περιπάτησε χωρὶς καμμία δυσκολία περὶ τὰ 2 χλμ. καὶ περισσότερο, μέχρι τὴν οἰκία τῆς ἐτοιμοθανάτου, τὴν ὁποίαν ἐπρόλαβε καὶ εὐλαβῶς ἐκοινώνησε. Μόλις δὲ ἐπέστρεψε στὸ κατάλυμά του, ἀμέσως ὁ πόνος τοῦ ποδιοῦ του τὸν κατέλαβε καὶ πάλι καὶ τὸν ἔρριξε στὸ κρεβάτι! Μετὰ πάροdon ἑνὸς μόλις τετάρτου τῆς ὥρας, ἄκουσε τὸν κτύπο τῆς καμπάνας τοῦ Ναοῦ, πού ἀνήγγειλε τὴν κοίμησι τῆς γυναικός, τὴν ὁποίαν εἶχε μεταβῆ θαυματουργικὰ γιὰ νά κοινωνήσῃ!....

Πραγματικά, τὰ κρίματα τοῦ Θεοῦ εἶναι «ἄβυσσος πολὺ»!...

* * *

Καὶ ὅμως, ὁ Ἀγῶνας συνεχιζόταν καὶ ὁ «Πρωταγωνιστής», ὁ ἐκλεκτὸς δούλος τοῦ Θεοῦ π. Γλυκέριος, ὁ ὡς θανατούμενος καὶ ζῶν καὶ ἀγωνιζόμενος, ἔπρεπε νά ἐπιλαμβάνεται καὶ νά σπεύδῃ ὅπου τὸν καλοῦσαν οἱ ἀνάγκες.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἐνῶ ὁ Ἅγιος τελοῦσε τὴν Πανήγυρι τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων στὸ Ραντασένι, ἔμαθε γιὰ κάποια τραγικὰ συμβάντα στὸ χωριὸ Τοπορέστι τῆς περιοχῆς Βάσλουι.

Ἐκεῖ οἱ χωρικοὶ ἐργαζόντουσαν γιὰ τὴν ἀνοικοδόμησι Ναοῦ τοῦ Πατρίου, ἀλλὰ ἡ ἀστυνομία ἔσπευσε νά τοὺς ἐμποδίσῃ. Οἱ πιστοὶ ἀντιστάθηκαν καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἀρχικὰ ὑποχώρησαν ὅμως, μετὰ ἀπὸ λίγο ἐπέστρεψαν καὶ ἀνοιξαν πῦρ (!!) κατὰ τῶν ἀμάχων, μὲ ἀποτέλεσμα νά φονευθοῦν ἐπὶ τόπου τρεῖς ἀθῶοι ἄνδρες καὶ μίᾳ γυναίκα!...

Ὁ Ἅγιος, μόλις τελείωσε ἡ Θ. Λειτουργία στὸ Ραντασένι, ὅπως

Ο Άγιος Γλυκέριος ως Ίερομόναχος καθήμενος στο κέντρο, με τὸ κομβοσχοῖνι ἐπὶ τοῦ ἐπιτραχηλίου, μεταξὺ καὶ ἄλλων Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, σὲ φωτογραφία τῆς περιόδου περὶ τὰ μέσα τοῦ '30 στὴν Ρουμανία.

ἦταν φορεμένος τὰ ἄμφιά του, μαζί καὶ με ἄλλους Κληρικούς καὶ πλῆθος λαοῦ, μετέβησαν ἐν εἶδει Λιτανείας στὴν πόλι Φελτισένι, γιὰ νὰ διαμαρτυρηθοῦν στοὺς ὑπευθύνους γιὰ ὅσα φρικτὰ συνέβησαν στὸ Τοπορέστι. Ὁ δὲ τοπικὸς πρωτοπρεσβύτερος τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, ἐνώπιον ἐκείνου τοῦ ἐντυπωσιακοῦ θεάματος, ἔσπευσε ἔντρομος στὴν ἀστυνομία καὶ ζήτησε νὰ ἐπέμ-

βη ὁ στρατὸς (!!) γιὰ νὰ διαλύσῃ τοὺς ἐπικινδύνους διαδηλωτὰς! Ὅμως, ἡ ἀστυνομία στὴν περίπτωσι ἐκείνη συνετῶς φερομένη δὲν πείραξε τοὺς πιστοὺς ὑπὸ τὸν π. Γλυκέριο, ἄκουσε τὴν διαμαρτυρία τους, καὶ ἔτσι ἐκείνοι ἐπέστρεψαν στὸ Ραντασένι γιὰ τὴν ἑόρτιο τράπεζα!...

Ἀξίζει ἐπίσης νὰ ἀναφερθῇ καὶ τὸ φρικτὸ περιστατικὸ τῆς 23^{ης} Ἀπριλίου/6^{ης} Μαΐου τοῦ 1935, ὅταν οἱ διῶκτες ἐπέδραμαν κατὰ τῆς νεοσυστάτου τότε Ἀνδρώας Μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος στὴν Κούκοβα, ὅπου στὴν συμπλοκὴ πού διεξήχθη ἐθανατώθησαν 5 πιστοὶ τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, οἱ ὁποῖοι μάλιστα ἐρρίφθησαν σὲ πηγάδι, καὶ ἐτραυματίσθησαν ἕτεροι 28, ὥστε νὰ ἐμπλουτισθοῦν οἱ σελίδες τοῦ νέου ὁμολογιακοῦ Μαρτυρολογίου τοῦ 20οῦ αἰῶνος!...

(*) Πρωτοδημοσίευσις ἀπὸ τὸ ἀνέκδοτο εἰσέτι ἔργο τοῦ Ἐπισκόπου Γαυδικίου Κλήμεντος, *Οἱ κατὰ Θεὸν Ἀγῶνες καὶ τὰ Θανμαστὰ Παλαιίσματα τοῦ Ὁμολογητοῦ Τεράρχου Ἁγίου Γλυκερίου ἐν Ρουμανία (1891-1985)*.